

PARTENERIATUL GRĂDINIȚĂ – FAMILIE

Prof. învă. preșcolar Pascale Alina
Grădinița cu P.P. Codruța Galați

În concepția specialiștilor, parteneriatul educațional reprezintă o direcție educativă imperios necesară dezvoltării actuale a școlii românești. Se pleacă de la premisa că succesul copilului este condiționat de influența mai multor factori, nu doar școala, ca mediu instituționalizat fiind răspunzătoare. Familia și comunitatea sunt două componente care au sarcina de a sprijini grădinița, școala pentru valorificarea potențialului fiecărui individ. Acest lucru se realizează cu ajutorul parteneriatelor mereu actualizate, în funcție de obiectivele urmărite, de contextul socio-politic-economic care poate opera modificări majore de formă și conținut. Parteneriatul educațional este cel inițiat de instituțiile de învățământ și reprezintă cel mai eficient instrument de coordonare și orientare a influențelor sociale, care necesită reglare și monitorizare din partea tuturor structurilor angajate în desfășurarea lui. În contextul unei societăți care progresează rapid, sistemul de învățământ trebuie să-și asume noi perspective de funcționare și evoluție, parteneriatul educațional devenind în aceste condiții, o prioritate a strategiilor orientate spre un proces educațional de calitate.

Parteneriatul grădiniță–familie urmărește obiectivul comun pe care îl au cei doi factori educaționali și anume asigurarea unui sistem unitar de cerințe, de instruire și educare a copilului. O corelare perfectă între cei doi parteneri, grădiniță și familie și armonizarea influențelor educative vor asigura rezultate pozitive în ceea ce privește stabilitatea și siguranța actului educațional.

Cu abilitate, educatoarea poate determina părintele să colaboreze, să înțeleagă rolul și scopul programelor educative oferite de învățământul preșcolar. Dezvoltând o colaborare de succes, educatoarea sporește înțelegerea și sensibilitatea părinților față de nevoile copiilor pentru promovarea reușitei integrării cu succes la viața școlară și mai târziu în viața socială.

În primele etape ale vieții, responsabilitatea educării copilului revine familiei. Copiii sunt înscriși apoi la grădiniță, instituție care asigură condițiile necesare pentru dezvoltarea în concordanță cu nevoile individuale, dar și cu cerințele sociale.

Grădinița este un important mediu de socializare, este cadrul în care copiii interacționează între ei, dar și cu adulții, le oferă un mediu primitiv, dar și un mediu propice învățării. De asemenea, grădinița sprijină copilul în interacțiunea cu mediul, favorizează descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și îi formează o imagine de sine pozitivă.

Dezvoltarea unor parteneriate eficiente cu familiile copiilor presupune crearea unui mediu școlar deschis comunicării cu părinții, care să le ofere acestora posibilitatea de a formula întrebări, de a-și exprima îngrijorările, de a participa active în luarea deciziilor. Un parteneriat educațional grădiniță-familie este esențial pentru succesul preșcolarului.

Autoarea Adina Băran – Pescaru, în lucrarea “ *Parteneriat în educație. Familie - școală – comunitate* ” stabilește trei direcții în buna realizare a acestui parteneriat: acceptarea familiei, respectarea familiei și legătura cu familia.

1. Acceptarea familiei

Reprezintă „cea mai mare barieră a parteneriatului grădiniță – familie deoarece sunt situații când părinții nu sunt acceptați.” Există situații în care părinții nu au fost informați cu privire la activitățile care urmează să aibă loc în grădiniță, nu s-a folosit un limbaj prin care să se interacționeze cu familia, familia nu a fost implicată în activități și evenimente din grădiniță. În acest sens, spune autoarea, s-ar putea formula câteva întrebări care să ne ghideze activitatea noastră în relația cu familia: *„Ce văd și cum se simt părinții când intră pentru prima dată într-un program educațional, în grădiniță?/ Există un spațiu în mediul educațional al grădiniței unde părinții se simt relaxați și interacționează cu ceilalți?/ Cum pot fi părinții implicați în adaptarea programelor educaționale?”*

Poate că, încercând să răspundem la aceste întrebări și să găsim soluții de comun acord a celor două părți, vom reuși să depășim această barieră.

2. Respectarea familiei

Respectul trebuie să stea la baza oricărei relații, să fie reciproc și necondiționat. Toți părinții doresc să fie respectați, iar în acest sens, literatura de specialitate precizează câteva modalități prin care putem dovedi respect față de părinți:

- Stabiliți o dată pentru „familia lunii” și caracterizați familia respectivă într-o scrisoare;
- Amenajați un spațiu unde părinților să li se aducă la cunoștință evenimentele din grădiniță;

- Oferiți familiilor diploma care să ateste participarea lor la procesul educațional al copiilor;
- Încurajați fiecare părinte implicat în activitățile din grădiniță.

3. *Legătura cu familia*

Cuvântul „legătură” este mai mult simbolic în acest context. Legătura presupune două elemente care sunt conectate pentru a forma o relație de sprijin reciproc. Parteneriatul grădiniță–familie se bazează pe legături între familie, instituția de învățământ și comunitate. Această legătură presupune: vizite la domiciliul copiilor, participări la schimburi de idei, conferințe cu familia, activități de consiliere a părinților, etc.¹

Una din autoarele lucrării „Familia și rolul ei în educarea copilului”, Denisa Boroș, stabilește principiile de bază care ar trebui să ghideze parteneriatul grădiniță – familie:²

- oportunitatea de a furniza mesaje consistente familiei, prin care să se accentueze rolul instituției de învățământ în succesul copiilor;
- posibilitatea de a comunica modul în care părinții pot participa la atingerea obiectivelor educaționale;
- oportunitatea de a include părinții ca evaluatori și parteneri care furnizează informații în procesul de evaluare;
- oportunitatea de a comunica în diferite forme că deprinderile de învățare sunt influențate pozitiv când există congruență între familie și grădiniță în privința valorilor educației și expectanțelor de performanță.

În ceea ce privește climatul din grădiniță, interacțiunea grădiniță- familie oferă:

- oportunitatea de a asigura construirea încrederii între familie și instituția școlară;
- oportunitatea de a analiza comunicarea între cele două medii educaționale și de a dezvolta un plan care să includă un sistem de strategii;
- oportunitatea de a vedea dacă toate familiile, chiar și cele care au contacte limitate cu instituția de învățământ, înțeleg limbajul școlii;
- oportunitatea de a îmbunătăți rezolvarea problemelor cu părinții, ca mijloc de realizare a unor acțiuni bazate pe consens.

¹ Băran-Pescaru, A., (2004) - *Parteneriat în educație. Familie - școală – comunitate*, Editura Aramis, București, p.4

² Bonchiș E., (coord.) (2011)– *Familia și rolul ei în educarea copilului*, Editura Polirom, Iași, p.92

Colaborarea dintre grădiniță și familie presupune o comunicare efectivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiuni când este vorba de interesul copilului. Rolul educatoarei este acela de a discuta cu părinții copiilor, de a stimula comunicarea permanentă cu aceștia, de a informa membrii familiei cu privire la nevoile copiilor, de a-i orienta spre cunoașterea activităților din grădiniță și sprijinul în desfășurarea cât mai eficientă a acestora.

La copiii mici, respectiv cei de vârstă preșcolară este foarte important ca familia și personalul grădiniței să comunice liber și deschis despre copii și activitățile lor. Grădinița și căminul părintesc sunt strâns legate între ele și cu cât comunicarea dintre ele este apropiată, eficientă, cu atât mai mult sprijin pot primi copiii, aceasta devenind parte integrată a activităților de zi cu zi.

Se pot formula câteva *sugestii* pentru a încerca să înlăturăm dificultățile care apar și să putem realiza parteneriate grădiniță - familie cu succes:

Nu există o abordare potrivită tuturor tipurilor de parteneriat, general valabilă. Trebuie construit pe ceea ce funcționează cel mai bine. Este recomandat să se înceapă un parteneriat prin identificarea, împreună cu părinții, a punctelor tari, a intereselor, și nevoilor familiilor, copiilor și conducerii unității școlare și să se creeze strategii care să răspundă acestora;

Dezvoltarea și perfecționarea profesională a tuturor celor implicați în parteneriat: cadre didactice, părinți. Toți aceștia au nevoie de cunoștințe și deprinderi care să le permit să lucreze unii cu alții;

Comunicarea reprezintă temelia unui parteneriat eficient, în sensul că între părinți și cadrele didactice trebuie să existe o permanentă comunicare și relaționare.

Schimbarea înseamnă timp, iar dezvoltarea unui parteneriat de succes familie - instituție de învățământ necesită un efort continuu în timp, iar rezolvarea unei probleme determină apariția de noi provocări.